

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 287



DUBEN 2020

SLOVO ÚVODEM....



Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Máme za sebou nejzvláštnější duben v šavanské historii. Za normálních okolností bychom v souladu s naplánovaným kmenovým kalendářem měli za sebou společnou výpravu do Příbrami za spřáteleným kmenem Mohawků, která by jistě přispěla k utužení kamarádských vztahů před blížícím se dalším společným táborem ve Štítech. A ve chvílích, kdy listujete stránkami tohoto čísla Kůry by si část kmene užívala v pořadí třetí jarní táboření v Údolí černého čápa na Drozdovské Pile a vy ostatní byste se chystali toto krásné místo navštívit v rámci tradiční bojovky Bitva u Kanawhy. Vše je však, jak víte, úplně jinak. Mohawky můžeme prostřednictvím těchto řádků pozdravit jen na dálku, jarní táboření ani Bitva u Kanawky se letos nekonají a velký otazník visí i nad zbytkem kmenového roku a nad samotným letním táborem. Bude? Nebude? Všichni samozřejmě doufáme, že se i letos setkáme na tradičním místě u Štítů, abychom prožili v kmenovém kruhu dva nádherné týdny, na které se těšíme celý rok! Je však třeba říci, že tentokrát nejsme páni situace a vše bude záležet na tom, jak se bude naše země uvolňovat ze sevření protikoronavirových opatření a omezení. Nevíme, zda budou tábory povoleny již v červenci či až v srpnu, případně za jakých podmínek budou moci proběhnout a zda budeme schopni tyto podmínky v naší táborové kuchyni a pod plachtami týpí splnit. Věřte nám však, že z naší strany se pokusíme udělat vše pro to, aby i ten třiatřicátý kmenový tábor letos proběhl a aby vám na něj zůstaly jen krásné vzpomínky!

Rovněž tak nevíme, kdy bude skautským oddílům povolena i běžná činnost, tedy v našem případě rodové schůzky a kmenové akce. Ani toto nezáleží jen na nás a ostatně není ani v našem zájmu riskovat zdraví našich členů a jejich rodin a vystavovat vás nebezpečí nákazy. Jedinou možností, jak udržet vzájemné vazby a setkávat se alespoň virtuálně, je komunikace prostřednictvím našich stránek, kmenového časopisu, speciálního věstníku či mailů. Máme radost, když se naše snaha vložená do přípravy „korespondenčních“ soutěží a tipovaček setkává s vaší kladnou odezvou, když vás naše výzvy a pomocné rady přimějí k plnění orlích per či výrobě pěkných doplňků kmenového života, anebo když nám prostě jen dáte vědět, jak aktuální hluché období zvládáte a jak a s čím vám případně můžeme my pomoci. Stejně jako v dobách tzv. normálních jsme tu pro vás i nyní! Držte se, vše zlé jednou pomine! Přejeme vám pevné zdraví a dobrou náladu! 😊

Sa. TAWASUTA

DROBKY Z ČINNOSTI KMENE



... bude tábor nebo nebude? Jak bylo již nakousnuto v úvodním slovu šéfredaktora, uděláme maximum pro první z obou variant. Náčelnice oslovila všechny vedoucí, kteří se mají na jeho organizaci podílet, s prosbou, aby pokračovali v přípravě svých aktivit a zvážili, zda v případě nutnosti budou schopni zúčastnit se v jiném než tradičním termínu, pokud to bude např. z důvodu nařízení Vlády ČR nutné. Jinak samozřejmě platí, že preferujeme tradiční termín prvních dvou týdnů v červenci!



... na zábřežské klubovně sice nyní neprobíhají schůzky, nicméně s omezením provozu vznikl zároveň prostor pro její úklid, čehož se chopila WATOKNAPA příležitostně posílena o Dredy, Morče a jejich taťku. Společně se nevyhýbali ani hrubší práci, na stránkách jste mohli vidět proměnu zděného přístavku na topení, vyklizení se dočkal i vedlejší dřevěný přístřešek, s pomocí dezinfekce náčelnice

zabojovala s plísní na zdech na klubovním WC (kde mimochodem AJAGU po zimě opět zprovoznil přívod vody) a podaří-li se to zrealizovat, dočkáme se možná v některých částech klubovny i čerstvé výmalby! Poznáte vůbec po znovurozběhnutí činnosti svoji domovskou půdu? 😊

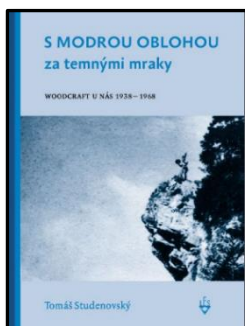
... nemožnost osobního setkání má za následek nouzovou variantu elektronické komunikace. Náčelnictvo kmene se tak na vás průběžně obrací s mailovou nabídkou online zábavy a možností rozšířit svá bodová konta v rámci celoroční javorové nažky. Vzhledem ke skutečnosti, že mailová komunikace už je dnes naprostým standardem a své elektronické schránky jistě navštěvujete poměrně často, očekávali jsme zvláště u některých soutěží zvůnější odezvu. Soutěže jsou ovšem zcela dobrovolnou aktivitou a je samozřejmě jen na vás, zda vám bodíky za trochu námahy stojí či nikoli.

... absence jakýchkoli šavanských akcí znemožnila také obvyklou distribuci výtisků březnové Březové kůry, ovšem díky Komárovi (tisk) a WATOKNAPĚ s TA-

WASUTOU (distribuce) jste mohli BK nalézt ve svých poštovních schránkách. Pokud se k někomu přece jen nedostala, dejte vědět, rádi napravíme!

... dalším prostředkem komunikace ze strany vedení je nově Věstník pro bojovníky. MIČKINIKWA v něm za vámi pravidelně přichází s drobnými podněty k zamyšlení a obdobně jako v Kůře i ve Věstníku můžete najít návrhy na možná dosud nesplněná orlí pera. Dočkáme se díky nim na příštím sněmu početného zástupu žadatelů o uznání?

... s teplejším počasím přišla možnost pokračovat se základním nátěrem táborových beden nabílo. To se podařilo a bedny tak budou k dispozici v dostatečném množství k zapůjčení. Jsou-li mezi vámi zájemci o nabarvení beden a na indiánském dni se na vás nedostalo, dejte vědět a bílou bednu vám dopravíme....



... v dubnu vydala LLM druhou TUWANKHOVU knihu o historii woodcraftu v naší zemi v letech 1938-1968 s názvem S modrou oblohou za temnými mraky. Před koncem měsíce však dorazila do šavanských luhů a hájů zvěst o zdravotních patáliích jejího autora a našeho kamaráda a dlouholetého spolupracovníka kmene a bibageda Midewiwinu. Vše naštěstí dobře dopadlo a TUWANAKHA se zdárně zotavuje ze dvou operací. Drž se, brachu, jsme myšlenkami s Tebou!

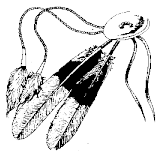
... osobní setkávání na akcích chybí, to je jasné. Sousedské návštěvy s rouškami jsou alespoň malou náhražkou. Sedmi, Větvičku, Mrkvičku, Eddie a Sekáče vyfotila náčelnice u hraní pexesa s indiánskými znaky, když přijela Větvičku doučovat kytaru.



... v květnu slaví své narozeniny například Liška, Čivava a Vrabčák, gratulujeme!

Sa. TAWASUTA, Sa. WATOKNAPA

STOUPÁNÍ NA HORU



Aktuální stav, kdy nejen že si nemůžete užívat kmenového života, ale navíc nemůžete ani školy či kroužků, s sebou najednou přináší poměrně velké množství volného času. Proč se tedy zrovna teď nepustit do orlích per, která od vás vyžadují právě čas? Dosud jste je možná při listování zápisníkem přeskakovali a říkali si, že se na ně vrhnete, až budete mít času více, až nebude škola, až.... Zkuste se na ně tedy zaměřit právě teď. Nakonec možná zjistíte, že ten hlavní kámen úrazu nebyl v předpokládané náročnosti orlího pera, ale v nedostatku vašeho odhodlání. Někdy je zkrátka to nejtěžší vůbec začít. Jakmile se však člověk jednou vrhne do práce, častokrát zjistí, že se nebylo vůbec čeho obávat. Naopak! Njen že si takové OP splníte, ale ještě si při plnění užijete spoustu zábavy a radost nad jeho ziskem je nakonec ověncena i dobrým pocitem z vítězství nad sebou samotným. Jedno z takových OP najdete v zápisníku pod označením L-36:

L-36 Přečte každý měsíc jednu knihu po dobu jednoho roku (12 knih za rok)

Tu poslední (za duben) jsem sice ještě nedočetla, ale věřím, že ve chvíli, kdy čtete tyto řádky, je to už za mnou. Nepatřím zrovna k fandům knihoven, takže tohle byla opravdu výzva. Když už jsem v mládí něco četla, tak to byly většinou komiksy. Ať už všem známé Rychlé šípy či jejich dobrodružství ve Stínadlech, nebo třeba Chata v Jezerní kotlině – oboje od Jaroslava Foglara, které nedostižně ilustrovali například Jan Fischer nebo Marko Čermák. Koronavirus mi bohužel překazil plány navštívit o víkendu, kdy jsme měli jet na POW WOW, také výstavu v Praze na tohle téma.

Ale zpět k OP. Jak jsem psala, byla to výzva. Jenže já se snažím k plnění vždy něco přidat. Něco, co dává ještě větší smysl. A tak bylo i tentokrát. Spojila jsem „příjemné“ s užitečným a pojala jsem to OP tak, aby mělo ještě větší smysl, než je boj sama se sebou. A tak jsem přečetla takové knihy, které si vy členové můžete půjčit nejen v městské knihovně, ale také v naší oddílové knihovničce a přečíst je a získat tak i jiné OP než já dnes. Jsou to tyto:

L-02 (základní na Gaoseda) – Přečte knihu od spisovatele J. Foglara: Hoši od Bobří řeky, Pod junáckou vlajkou, Devadesátka pokračuje nebo Poklad Černého delfína.

L-35 Četl knihy od Jaroslava Foglara, Miloše Zapletala a Jaroslava Nováka.

Spoustu tradic našeho kmene a pochopení těchto tradic pak nalezneme v knize TEKUMSEH, tudíž ani tato kniha mi neunikla, nadto je četba tohoto autora součástí jedné z podmínek mistrovství Znalec indiánů.

A zde už je kompletní seznam „mých“ knih, jak šly po sobě:

KVĚTEN 2019 – Stezka odvahy – Miloš Zapletal

ČERVEN 2019 – Hoši na řece – Jaroslav Novák

ČERVENEC 2019 – Tajemná Řásnovka – Jaroslav Foglar

SRPEN 2019 – Z lesního království – E.T. Seton

ZÁŘÍ 2019 – Poklad Černého delfína – Jaroslav Foglar

ŘÍJEN 2019 – Lovec hvězd – Miloš Zapletal

LISTOPAD 2019 – Soví jeskyně – Miloš Zapletal

PROSINEC 2019 – Tajemství velkého Vonta – Jaroslav Foglar

LEDEN 2020 – Když duben přichází – Jaroslav Foglar

ÚNOR 2020 – TEKUMSEH – Fritz Steuben

BŘEZEN 2020 – Bernard od Šíleného koně – Otto Janka

DUBEN 2020 – Tábor nad vodopády – Jaroslav Novák a Otto Janka

Všechny tyto knihy mohu doporučit přečíst. Jsou plné dobrodružství, přátelství, ale třeba Lovec hvězd je i o lásce a nejen k hvězdám. V několika knížkách jsem dokonce poznávala místa, kde jsem byla s manželem na dovolené, což je vždy velice zvláštní pocit, a ještě víc mě to vtáhlo do děje.

Když jsem byla jako vy, tak Jaroslav Foglar byl spisovatel, kterého snad znal každý kluk a každá holka, co hledali dobrodružství. Kdo neznal třeba Mirka Dušína?

Myslím, že je to jeden z mnoha spisovatelů, který dokáže zaujmout dobrodružnou dětskou dušičku a probudit fantazii. A jak je vidět, ve mně kousek toho dítěte ještě pořád zůstal, protože jsem se skvěle bavila. Miloš Zapletal, Jaroslav Novák i Otto Janka píší podobným způsobem, takže se ani těchto knížek

nemusíte obávat – nudné rozhodně nejsou. Jaroslav Novák a Otto Janka (aspoň co já jsem četla) píší o vodních skautech, takže můžete poznat i jiný druh skautingu.

Pokud budete nějakou knížku chtít zapůjčit, tak stačí poprosit někoho z vedení o půjčení z oddílové knihovničky nebo zajít do městské (či obecní) knihovny, kde většinu z uvedených titulů a jistě i mnohé jiné také najdete.

Věřím, že jste na tom se čtením lépe než já, a tak bude pro Vás plnění tohoto OP anebo třeba zmíněných L-02 nebo L35 hračka.

Přeji vám šťastnou ruku při výběru vámi zvolených autorů a knih.

Sa. WATOKNAPA



ŠEST ŠÍPŮ

- POKRAČOVÁNÍ Z MINULÉHO ČÍSLA -

Smrt na Zlaté stezce

„V našem kmeni a v celém rudém národě jsme neznali, co je to hromadit majetek a co je krádež, a byli jsme šťastni,“ pravil Šest šípů několika chlapcům, kteří se s křikem tahali o valoun křemene s viditelnými zlatými žilami. „Rvete se bez rozumu jako blázni o něco, co nemělo cenu. Teprve bledé tváře nám začaly brát žlutý kov i s našimi životy, a protože neměli nikdy dost, vzali nám i zemi, v níž jsme ho nacházeli. Prokleli jsme žlutý kov, který přinesl smrt do našich lovišť a smutek do kožených stanů, a vy ho hromadíte jako bílí...”

Říkám vám, že žlutý kov nosí neštěstí a smrt. Kdybyste ho měli více, zabil by vás tak jistě, jako zabil Tichého mokasína a desetkrát deset jiných mužů. Pamatujte si ten příběh.“ Šest šípů se usadil na kamenitém břehu říčky a chlapci se rozesadili kolem v tichém očekávání.

„Žil v našem kmeni dobrý bojovník Tichý mokasín. Byl z nás mužů nejlepším stopařem a znal celý kraj jako nikdo jiný. Tehdy už žilo v našich lovištích v míru s námi několik bílých lovců kožešin. Jeden z nich často lovil společně s Tichým mokasínem a učil se od něj stopování. Považovali jsme ho za svého bílého bratra a on si vážil této pocty a ctěl zákony kmene. - Přešlo pět zim, když se jednou Tichý mokasín vrátil z dlouhého lovu bez úlovku, ale obtížen žlutým kovem. Neznal jeho cenu a nikdo v kmeni ji neznal, protože to byl první nález v našich lovištích. Přinesl kov jen proto, aby si z něj udělal ozdoby, a když ho bílý lovec požádal o díl, dal mu polovinu. To byl počátek neštěstí.

Bílý muž znal cenu žlutého kovu a žádal tak dlouho Tichého mokasína, aby mu ukázal místo nálezů, až svolil. Dlouho šli spolu lesy a pak skalnatou pouští, protože místo, kde byl kov, bylo až u Jehlových skal. Zprvu se živili lovem a pak sušeným masem, a kdyby byl Tichý mokasín v posledním okamžiku nezabránil bílému muži pít z jedovatého pramene, bývalo by bylo ušetřeno mnoho životů. Vyčerpaní dorazili po pěti dnech až na místo a bílý muž naplnil své vaky žlutým kovem, který tam kdysi nanesl už zmizelý potok do vyhloubené jámy.

Potom se vraceli. Tichý mokasín pomáhal nést svému bílému bratru těžké břemeno s čistým srdcem, ale srdce bílého lovce už bylo černé. Měl dost žlutého kovu, aby mohl být šťasten, ale chtěl mít všechno a sám. Báł se, že Tichý mokasín prozradí i jiným cestu k nalezišti, a zlý duch mu dával své rady. Tak šli zpět čtyři dny a čtvrtý večer bílý lovec svého rudého bratra zabil. Byli však už příliš blízko naší vesnice, a tak se dva bojovníci stali svědky zlého činu. Zajali jsme tehdy bílého lovce a ještě ten večer stál u mučednického kůlu a přiznal všechno - i to, že mu na cestě Tichý mokasín zachránil život.

„Krev nevinně prolitá volá o pomstu,“ řekl tehdy náčelník zajatci. „Nezabijeme tě, protože naši bojovníci a squaw si nebudou špinit ruce krví zákeřného vraha. Půjdeš ale a napiješ se z pramene, kde na tebe už jednou čekala smrt a kde tě Tichý mokasín zachránil.“

Tak se také stalo. Ještě s jedním bojovníkem jsem byl vybrán, abych bílou tvář, polomrtvou strachem, dovedl k prameni. Uf - tolik zbabělosti jsem tehdy nečekal. Celou cestu nás nepřestal prosít a naříkat a nakonec, když už bylo pozdě, pokusil se nás zabít. Nepodařilo se mu to, ale marně jsme ho pak nutili napít se z jedovaté studánky. Teprve když jsme ho nechali tři dny v rozpálených skalách bez vody, vzdal se odporu a života, uznal svůj zločin a trest a dobrovolně se napil. Za hodinu byl mrtev a dodnes je pohřben pod kamennou mohylou u pramene.

*Uznal svůj zločin
a dobrovolně se napil...*



To ale byl teprve počátek zla,“ pokračoval Šest šípů a jeho pohled upřený na prokletý kov ztvrdl. „Dvakrát deset bílých dobrodruhů pak přepadlo naši vesnici, ohnivými zbraněmi zabili mnoho bojovníků a mnoho jich zajali, aby z nich vynutili polohu naleziště. Nikdo ji však neznal, a tak se dověděli jen směr a počátek stezky, vedoucí k tomu prokletému místu.

Bez rozmyslu vrhl se bílý muž s černými srdci na Zlatou stezku a ještě dnes jsou všichni pod balvany u jedovatého pramene, stejné jako první z nich. Dva dny táhli pouští, a když narazili na vodu, nebyl s nimi žádný Tichý mokasín, aby je varoval.

Žlutý kov ani nespatri, a přece je zabil. Na každé žilce je příliš mnoho krve rudých i bílých, než aby mohl přinášet štěstí. Uf - domluvil jsem.“ Šest Šípů skončil a upustil balvan z rukou do hlubiny pod skalou, na níž s hochy seděl, a na jejich tvářích bylo vidět, že toho nikdo nelituje.

Běžící oheň

„Mnozí z vás se už nemohou dočkat chvíle, kdy zasednou k poradnímu ohni s bojovníky a kdy i jim bude uděleno jméno,“ pravil Šest šípů shromážděným indiánským chlapcům, kteří naléhali na starého učitele, aby jim vyprávěl o obřadech přijímání do kmene. „Uf - i my jsme byli kdysi takoví, ale přece v té době jsme se ptali spíš po činech, které bylo nutno vykonat, než po počtách. Každý z vás, kdo chce nosit bojovnické jméno, musí vykonat čin, podle kterého mu bude uděleno. Víte všichni, kolik grizzlyů zabil Šedý medvěd pouhým nožem, víte, že Padající list dovede zasáhnout šípem list javoru letící vzduchem, a víte také, proč všichni ostatní mají svá jména. Měli byste proto raději přemýšlet, co vykonáte, než o tom, co bude následovat. Každé vyslovení vašeho jména nám vždy připomene váš čin, a nebude-li, co vykonáte, hodno rudého muže, nezbavíte se hanby.“



Šest šípů umkl a rozhlížel se pátravě po posluchačích. Chlapci mlčky hleděli do plamenů ohně, jen jeden se obrátil k starému učiteli s prosbou: „Slyšel jsem od otce, jak v dávné době získal své jméno Běžící oheň.“

„Pamatuji se,“ pravil Šest šípů. „To bylo před čtyřikrát deseti zimami, když náš kmen byl na válečné stezce. Všichni byste měli znát ten příběh, abyste poznali, co je někdy třeba učinit. A vždycky, když opět zatoužíte, abyste zasedli mezi muže, vzpomeňte si, jak Běžící oheň získal jméno a ztratil život.“

Jak jsem řekl, byla v té době vykopána válečná sekera a bojovníci nepřátelského kmene ohrozili naši vesnici tak, že jsme se rozhodli ji opustit. Ženy, děti a starci odešli posledním volným průsmekem hlouběji do našich lovišť a s nimi většina bojovníků. Na místě bývalé vesnice zůstalo jen několik mužů a syn Chromého losa, který chtěl v boji získat jméno. Byli jsme připraveni na nepřátelské

přepadení, ale všude kolem byl zdánlivý klid a mír. Až pozdě odpoledne začal na sever od vesnic hořet les.

Mnozí z vás, hoši, viděli už lesní požár a jistě si dovedete představit, co to znamená, když v suchém létě hoří les. Tušili jsme v tom sice práci nepřátel, ale nikdo stále nepřicházel a vítr vál již druhý den od vesnice — k severu. Do večera požár, založený na dlouhé linii, postoupil až k vrchům hor a záře plamenů ze severu byla jasnější než světlo zapadajícího slunce na západě.

Chvilí po setmění pak přijel jezdec — jeden z našich zvěďů — se zprávou. V údolí za horami, na nichž planul oheň, byla naše poslední vesnice, proto nepřátelé zapálili les, aby nikdo z ní nemohl zpět, a čekali v soutěskách hor, až jim oheň přizene oběti do pastí. „Všichni jsou ztraceni“ prohlásil posel a vydal se na cestu k našemu náčelníku.

„Nikdo neprojde ohněm, aby varoval náš lid, a i kdyby prošel, není cesty z pastí,“ promluvil Chromý los a všichni jsme považovali vesnici za ztracenou. Jasné slunce však vytáhl hrubě na kůži nakreslenou mapku a řekl: „Je cesta, stačí zavést všechny z vesnice do jeskyně v Dutých horách, kterou nikdo nezná. Je tam dost místa a oheň v ni nikomu neublíží.“

„Nikdo neprojde,“ opakoval znovu Chromý los, ale jeho syn vzal od Jasného slunce mapu. „Snad já,“ řekl rozechvěle, „dovedu běžet nejlépe z ostatních.“ „Neprojdeš,“ řekl jsem mu, „oheň běží rychleji!“ Hoch však nedbal. Odložil zbraně a vrchní oděv a vyběhl do noci k vzdálené záři požáru. My ostatní jsme zůstali a Chromý los odešel, aby se o samotě pomodlil k Velkému Duchu za syna. To bylo večer.

Celou noc pak trval požár, až k ránu ustal vítr a nad místem ohně rozpoutala se bouře, provázená silným a dlouhými deštěm. Nemohli jsme vidět, zda vesnice padla za obět plamenům, či zda byla zachráněna, ale viděli jsme, že oheň uhasíná, a proto jsme se dali na pochod kouřícím spáleništěm — na sever. Z vrcholu hor clonou deště spatřili jsme zachráněnou vesnici. Těsně před prvními stany zastavily se plameny a místo, aby ves padla za obět ohni, byl oheň obětován dešti. Nad rozsáhlým spáleništěm válely se oblaky páry, ale horko bylo dosud nesnesitelné. Místy pod zčernalým povrchem doutnaly ještě obrovské kmeny, a proto dali jsme se na cestu řečištěm bystřiny. Tam nejlépe bylo vidět, jak strašný požár přešel těmito místy. Na každém kroku nacházeli jsme mrtvolý utopených, zadušených nebo popálených zvířat a které z nich byly blíže břehů,

byly úplně upečeny žárem, který roztrhal i mnoho balvanů, částečně ponořených ve vodě a částečně vydaných palčivým plamenům.

Řeka je zpravidla při lesním požáru jediné místo možné záchrany, a proto byl Chromý los přesvědčen, že i jeho syn musel jít bystřinou. Marně jsme však hledali jeho stopy nebo mrtvolu. Víte, že v Padajících proudech se řeka zužuje tak, že obratný bojovník může přeskočit z jednoho břehu nad vodopádem na druhý. Tam leželo několik polospálených kmenů přes proud i v řece a podle nesčetných mrtvol bylo možno si představit, jak vypadalo toto místo před několika hodinami. A za tímto místem, kterým neprošel ani rys, ani jelen, našel Chromý los ohořelé zbytky oděvu svého syna.

„Jistě prošel,“ řekl Jasné slunce. „Odtud už je řeka široká a klidná.“ Bez bázně před nepřáteli dali jsme se na pochod do vesnice, a když slunce vyšlo nad Stupňovou horou, setkali jsme se s našimi bojovníky a Chromý los se synem. Ležel v ukrytém tee-pee Horského lva a jeho duše byla na cestě do Věčných lovišť. Vesnice však byla odstěhována v jeskyni, bojovníci připraveni a náčelník Šedý medvěd, kterému byla poslána zpráva, přijel s posilou dřívě, než slunce urazilo čtvrtinu dráhy. Hned po příchodu vyslechl zprávu o chlapcově činu a sám s několika bojovníky vešel do stanu. Chlapec, ošetřovaný starou squaw, se při jejich vstupu z bezvědomí probal. Pamatuji se na jeho slova: „Chtěl jsem být rychlejší než oheň,“ šeptal, „a přiběhl jsem první. Chtěl jsem vykonat mnoho činů, abych proslavil své jméno, a odcházím beze jména.“ Nastalo ticho a bylo vidět, že chlapec chce ještě něco říci a nemůže, když povstal Šedý medvěd a promluvil:

„Tvá duše bude už dlouho u Velkého ducha, který si tě oblíbil a povolává tě k sobě, a tvé jméno – Běžící oheň – bude ještě v paměti všech mužů kmene,“ řekl náčelník. „A dokud nezapomene náš lid na statečnost, nezapomene ani na tvůj čin.“

Po náčelníkových slovech jsme se všichni pomodlili k Velkému duchu za odcházejícího, a když jsme skončili, byl Běžící oheň mrtev. Prošel požárem, polonahý, se smrtelnými popáleninami doběhl do vesnice, aby ji varoval, a vykonal tak sám – bezejmenný hoch – víc než my – bojovníci. To, že se požár zastavil před vesnicí, bylo pak snad přáním Velkého ducha. Nepřátelé, jejichž plán s ohněm byl zmařen, se rozhodli napadnout vesnici útokem. Když zjistili, že

obyvatelé jsou pryč a že je čeká boj s námi, bylo pozdě. Naším vítězstvím bylo tehdy ukončeno nepřátelství a vesničané s láskou a pečlivostí pohřbili svého zachránce v jeskyni, o níž jim donesl zprávu.



„Tak, hoši, získal Běžící oheň své jméno. Ne na obřadu, ale na činu záleží,“ domluvil Šest šípů, odvrátil pohled od ohně a s tichou modlitbou se zahleděl do oblohy poseté hvězdami.

Poslední boj Letícího šípů

„Říká se dnes odvaha tomu, když bílá tvář zastřelí z dobré pušky grizzlyho,“ řekl pohrdavě Šest šípů a ukazoval hochům způsob upevnění ostří ke kamennému tomahawku. „Za dávných let říkali jsme

odvaha něčemu jinému. Každý bojovník ve válce nebo na lovu musel přijít lak blízko k nepříteli, až se ho dotýkal, a teprve pak měl právo na poctu. A boj byl rovný. Šíp, kopí a tomahawk proti stejné zbrani či proti drápům medvěda nebo rohům buvola. Dnes se zabíjejí bílí i rudí muži zákeřně ohnivými zbraněmi a pobíjejí jimi zvěř, která nemá, čím by se bránila. Uf – to není odvaha.“

Starý učitel dokončil výrobu zbraně a podal ji nejsilnějšímu chlapci, který ji váhavě přijal. „Co zможou ale kamenné sekery dnes,“ řekl pohrdavě chlapec a pokusil se novým tomahawkem zatočit nad hlavou, jak to vídal u starších bojovníků. „Zbraň je dobrá.“ usadil ho tiše Šest šípů, „jen tvé ruce jsou slabé a neobratné. Pohleď!“ Starý indián vzal tomahawk, zamával jím a vrhl jej už starou ale jistou rukou k vzdálenému stromu, v němž kamenné ostří zůstalo hluboko zaseknuto. „Vidíš, jak jistá a tichá smrt by tě mohla potkat od tak staré zbraně,“ promluvil učitel, „lukem a tomahawkem ulovíš tolik zvěře jako puškou a luk ti neselže za deště jako pušky, které nám bílí



dobývají a které hromovými ranami plaší zvěř a zahání ji z našich lovišť. Važ si starých zbraní, protože nám je dala sama příroda. Dřevo na luky a šípy roste kolem nás a kameny tvrdší než ocel do tomahawků jsou v našich horách. Puška je dílo bílých lidí, kteří neznají ducha přírody a kteří jsou velmi vynalézaví v zabíjení. Puška není zbraň rudého muže. Mohu vám vyprávět jeden příběh, jak kamenná sekera pomstila náš kmen na zrádných Arikarech, kteří jsou jedním z nejzbabělejších kmenů rudého národa. První zaprodali svá loviště bílým tvářím, dělali zvědy jejich vojákům, a tak pomáhali vraždit své bratry, a když dostali ohnivé zbraně, neváhali ani přepadnout náš kmen žijící se všemi v míru.“

Šest šípů zavzpomínal na dávné události a přes shromážděné chlapce pohlédl k horám na obzoru. „Bylo to u Jeleního pramene před čtyřikrát deseti zimami, když Arikarové přepadli naši vesnici. Nás, bojovníků, bylo v ní právě málo a žádný z nás neměl pušku. Podlehli jsme a dvakrát deset nás bylo zajato. Vesnici ďábli zničili, squaw a děti pobili před našima očima a my jsme měli být umučeni před tváří jejich náčelníka Černého havrana.

Pět dní a pět nocí nás vlekli v poutech lesy a horami, než se dostali zpět do své vesnice. Potom nás uvázali ke kůlům a celý den na nás pražilo slunce a spílaly nám rozzuřené squaw. Černý havran byl velkomyslný. Ovšem zvláštním způsobem. Každý z nás, ozbrojen kamenným tomahawkem, měl zápasit s jedním Arikarou, který měl krátkou ohnivou zbraň, které říkali bledé tváře pistole. Chtěli nám tak dokázat převahu svých zbraní a zastrašit ostatní bojovníky v našich vesnicích.

Neměli jsme naději, ale museli jsme zápas přijmout. Sňali nám pouta, zesílili strážce a první z nás – Letící šíp, dostal kamenný tomahawk a vyšel na táborové náměstí. Po jedné straně na svahu byla shromážděna celá vesnice kolem náčelnického křesla Černého havrana. Ostatní tři strany byly obsazeny hlídkami s puškami. Nikde nebyla možnost k úniku. Na svobodu jsme se mohli jen probojovat. Pak začal zápas.

Arikara, který nastoupil proti Letícímu šípovi, byl ohromné postavy, mrštný jako puma a za vyšíváním pásem měl dvě pistole. Jako pravidlo boje bylo určeno, že zápasící se nesmí k sobě přiblížit více než na dvacet kroků, což určovaly čáry na zemi. Přes tuto vzdálenost musel buď Arikara zasáhnout pistolí, nebo Letící šíp tomahawkem. V případě, že zvítězí zajatec, měl být svobodný. Kdyby nikdo nezasáhl, měli oba zemřít u kůlu.

Arikara vzal jednu z pistolí do ruky a očekává hod tomahawkem kráček pomalu ke své čáře. Letící šíp stál u druhé, ale místo na soupeře hleděl na černého havrana. To Arikaru zmátlo. Pomyslel si, že lehce zvítězí – vytrhl i druhou pistolí a vypálil obě rány. Ve stejném okamžiku ale Letící šíp uskočil daleko na stranu, rozmáchl se široce tomahawkem a vrhl jej ohromnou silou přesně na hlavu stojícího Černého havrana, který se zhroutil mrtev do svého křesla. Tak pomstil zákeřné přepadení a ukázal zbabělým ďáblům, že i kamenná sekýra stačí k boji o spravedlnost.

Po náhlé smrti Černého havrana propukla v celém táboře panika. Všichni Arikarové se vrhli na bezbranného Letícího šípa, který padl zasažen nejméně třikrát deseti výstřely.

Někteří z našich strážců šli k místu jeho smrti a tím nám otevřeli cestu ke svobodě. Vrhli jsme se k připraveným tomahawkům, probili se z tábora a ozbrojeni jen posmívanými zbraněmi poslali jsme za naše čtyři padlé bojovníky dvakrát deset Arikarů do věčných lovišť.

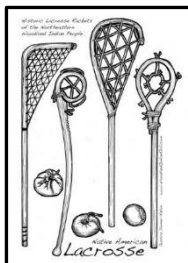
Do našich lovišť jsme proto došli s dvakrát deseti orlími pery, protože každý z nás se dotkl svých nepřátel a protože naše pomsta byla spravedlivá.“

Šest šípů skončil a zálibně pohlížel na vyrobený tomahawk. „Važte si starých zbraní, chlapi,“ řekl pak. „V našem životě – pod koženými stany – jsou nejlepší, jaké můžeme mít.“

Sa. TUWANAKHA, napsal Kaštánek, kresby Vladimír Kýn

FACEBOOK PLNÝ INFORMACÍ

Před nějakým časem jsem dostal možnost šířit informace o všem možném na facebooku a založil jsem profil, který přináší zajímavosti z historie zábřežské Trojky, o třetím oddílu Severáků a oddílu Stopaři Zábřeh. Časem jsem přidával další oblasti, a tak pro zájemce uvedu, co se tam dá najít:



Indiáni – videa z indiánského světa, indiánská moudrost, ze života indiánů.

Lakros – z historie zábřežského lakrosu, zahraniční videa, lakros hra indiánů.

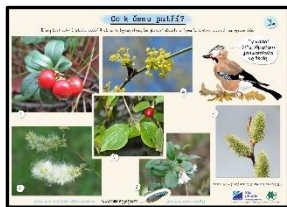
Z historie zábřežského skautingu: dobové fotografie, dokumenty, vzpomínky na zemřelé oldskauty či

zdravice k narozeninám.

Z historie skautingu a woodcraftu: dobový tisk, fotografie, zajímavosti



Propagace kmenové činnosti Shawnee + Modré želvy – fotografie, videa, dokumenty, historie, aktivity z kmene.



Hra pátrači – zábřežští Vontové. Soutěž v odhalování míst v Zábřehu. Tato aktivita upoutala některé zájemce a pravidelně se snaží odhalit, kde se toto místo nachází.

Propagace činnosti spřátelených oddílů – Hvězda severu, Kamarádi Šumperk, Delfíni Mohelnice a

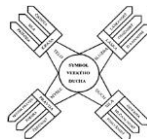
další.

Díky tomuto facebooku se do této aktivity zapojilo skoro na 50 bývalých i nynějších členů. A to je moc dobře.

Odkaz je **Skauti Trojka –Zábřeh**.

Sa. MIČKINIKWA

OHNIVECKÁ STOPA



Jak jste si jistě všimli, začal jsem vydávat jednostránkový zpravodaj, kterému jsem dal název Věstník. Rozhodl jsem se pro tento krok v době, kdy trávíte většinu svého času doma nebo třeba u babičky.

I tam se ovšem dá mnohé orlí pero plnit a následně si jej nechat uznat. K dnešnímu dni, kdy tento článek píšu, se mi podařilo sepsat 31 Věstníků, které mohou i v budoucnu posloužit ke splnění orlích per.

Věstník ovšem také přinášel informace o tom, jak se o nějaké to orlí pero někdo pokouší. Třeba jak si Korálka plnila orlí pero „uvaří hlavní jídlo pro čtyři osoby“. Nebo jsme informovali, jak se plní orlí pero malování rostlin. Čivava také nelenošila a pustila se do plnění OP – udělá 5 dvojskoků za sebou. Korálka zase využila času a



vrhla se na čtení knihy od Jaroslava Foglara na základní OP. Knihy na OP také čte Sachem AJAGU, který by se rád posunul v tabulce OP o nějaký kousek výš. Čivava se vrhla na malování hmyzu a o tom všem jsem také podal informaci ve videonovinkách, které přináší akční záběry z plnění OP (viz www.shawnee.cz).

A na závěr bych připomenul, že jste si mnozí na Indiánském dni začali vyrábět / capote, roucho, mokasíny, bedny atd. / a bylo by dobré tyto věci dodělat. Právě nyní na toto bylo asi nejvíce času.

Pro BK MIČKINIKWA

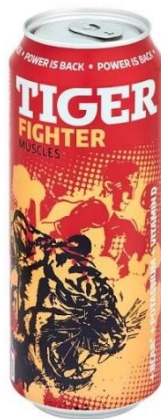
PLECHOVKOBRANÍ

Jak jistě víte, tak se v letošním roce koná sběrová aktivita hliníkových plechovek. Tuto aktivitu vyhlásili oldskauti, aby podpořili dárek pro nejstarší zábřežské skauty.



Akce běží a její zakončení bude v závěru srpna na akci Plechovkobraní. Na tuto akci jsou oficiálně zvaní speciální pozvánkou všichni sběrači, kteří překročí hranici 100 plechovek. Pozvánku dostanou také ti, kteří dlouhodobě či nějak výrazně akci podporovali. Akce bude věnována plechovkám, a tak se účastníci

mohou těšit na soutěže s plechovkami, bude zde stát vánoční plechovkový strom, bude zde probíhat soutěž o nejkrásnější donesenou plechovku. Pozvaní sběrači zde obdrží oficiální dekret o nasbíraném množství hliníkových plechovek. A pozor, součástí bude také malá prezentace písničkářů, kteří zde zapějí své milované písně. Hlavní hvězdou večera bude sám velký Kiwi 😊.



Pokud vše vyjde podle plánu, bude zde i něco na grilu a soutěž o nejchutnější buchtu. Věříme, že se nás úspěšných sběračů sejde co nejvíce a společně si bohatě užijeme půlroční sklizně. Sběrová aktivita se blíží ke své půlce a je tedy stále ještě dostatek času se připojit a získat tak unikátní číslovanou vstupenku. Tu první s číslem 1 obdrží Myšák, který jako první pokořil hranici jednoho tisíce kusů.



Pro BK MIČKINIKWA

PLECHOVKOMÁNIE

Tak tu máme hodnocení druhého sběrového měsíce. Počet sběračů se rozšířil, ale není nás zatím ani polovina. To ovšem vyvažuje veliké nadšení především části starších soukmenovců a oldskautů.

Jak to tedy vypadá:

Zlatou placku mají ve vlastnictví již dva sběrači. Po Myšákoví se nad hranici 1000 plechovek dostal také šaman kmene MIČKINIKWA.

Stříbrnou placku / 500 a více plechovek / získalo již více sběračů, než tomu bylo posledně. K Čivavě se tak přidala Korálka, Marky, AJAGU a rozšířili tak tuto významnou skupinu sběračů a čeká je jen velká výzva. Za 4 měsíce získat dalších 500 plechovek. Jsem si jist, že se to mnohým podaří...

Bronzovou placku / 100 a více plechovek / získali: Padák, IQ, Eva, TAWASUTA, Gurchu, Eddie, Sedmikráska, Mrkvička a Větvička. Mnozí se však již přehoupali přes 400 plechovek a při dalším sčítání se jistě posunou o stupeň výše. Poslední skupinkou jsou poutníci, kteří se snaží dosáhnout první mety a to je 100 plechovek. Na cestě je z náčelnictva WATOKNAPA a z oldskautů bratr Rony.

Celkem se tedy zapojilo 17 sběračů a mnoho jejich pomocníků.



Pro BK MIČKINIKWA

MODRÁ ŽELVA V AKCI

STO JARNÍCH KILOMETRŮ, JARNÍCH PLECHOVEK



V sobotu 5. dubna se na sídlišti Severovýchod sešla čtveřice odhodlaných sběračů, jmenovitě Marky, MIČKINIKWA, AJAGU a Gurchu. Stanoveným cílem bylo sesbírání hliníkových plechovek po okraji obchvatu z Bludova po Zábřeh.

Nejprve se přemístila dvojice Gurchu a MIČKINIKWA do Bludova. Marky s AJAGUEM se vrátili zaparkovat auto k Motelu a společně se sešli opět u Habermanovy vily, kde se spočítala první várka sesbíraných plechovek. Za necelý kilometr to bylo okolo 50 plechovek. Poté jsme si opět rozdělili strany a vytvořili týmy. Levá strana silnice MIČKINIKWA a Marky, pravá strana Gurchu a AJAGU. Takto jsme pokračovali až na zastavení nedaleko Postrělmova, kde jsme nechali první větší várku a připravili ji na pozdější vyzvednutí. Náš cíl nasbírat 100 plechovek na každého sběrače se začal naplňovat.

Závěrečná část akce probíhala za silnějšího větru, ale sluníčko svítilo, a tak jsme se i trochu opálili. Igelitové tašky se plnily a my na samotný závěr bojovali a neustále více a více sešlapávali nalezené plechovky. U Motelu jsme se nakonec všichni sešli. Podupali všechny plechovky, udělali společné foto a s pocitem, že jsme něco málo uklidili, jsme akci zakončili. Celkově jsme sesbírali nějakých 400 plechovek a tak každému přistála do tabulky kulatá stovka. Můžu napsat, že zasloužená.

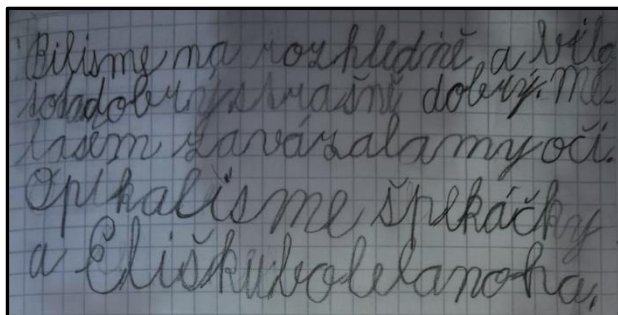
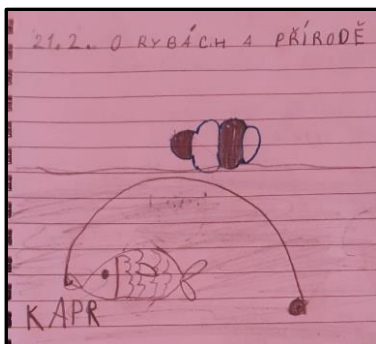


Pro Březovou kůru sepsal MIČKINIKWA

BODOVÁNÍ DENÍKŮ

Vzhledem k tomu, že se nyní nemůžeme setkávat osobně na společných kmenových akcích, přikročili jsme v uplynulém měsíci k bodování deníků poněkud odlišnější formou. Emailovou výzvu náčelnictva k předložení některého z vašich posledních zápisů ti nejodvážnější Šavani vyslyšeli, a tak vám může Kůra stručně poreferovat o výsledcích jejich snažení 😊

Anička z Koníků je živým důkazem, že když se chce, všechno jde. Z Aničky zatím není žádný spisovatel, chodí totiž teprve do 1. třídy, ale přesto si zápis do svého deníku udělala. A takové ilustrace v deníku starších bojovníků těžko pohledat! Waste!



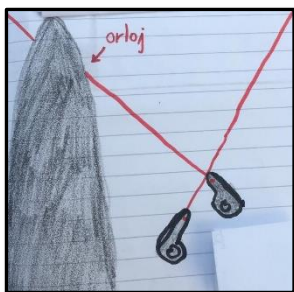
V družinové kronice Káňat jsme zase objevili krásně vystínovanou kresbu, která je důkazem, že v našem oddíle nemáme pouze skvělé vazače uzlů, znalce rostlin a zdatné táborníky, ale i umělce! Schválně, zkuste uhodnout, kdo tuto krásnou kresbu nakreslil! Dle ladných tahů tužkou můžeme předpokládat, že se jedná o výtvar dívky, ale další indicie vám už neposkytneme, že ne, Čivi? 😊

A ani Jituška nele-
nila a pustila se do-
konce i do zápisu.
V přiloženém zápi-
su se můžete do-
číst, jaký byl její
největší zážitek
z její první druž-
inové výpravy.



tak už nás zavolali na oběd. Jakmile k tomu někdo dodal „Pizza“, tak jsme se všichni málem až přerazili! Obědek byl velmi dobrý a tak po posilnění jsme odesli pokračovat v práci.

Ze zápisů jsme se také dozvěděli, že největším zážitkem je vždy jídlo – konkrétněji pizza. Jak se říká, láska prochází žaludkem, a Káňata jsou rozhodně gurmáni!



Od roku 2010 stojí na náměstí Svobody v Brně takzvaný Brněnský orloj, jeho podobu vyobrazila ve svém deníku Korálka spolu s krásným zápisem o dobrodružstvích z družinové výpravy.

Kdybyste tak jako já netušili, co je za stvoření na další fotce, tak je to prosím housenka. Podle zápisu Sasanky si ji každý z Káňat vytvořil na schůzce a pak ji využívali jak v programu tak ve volných

chvilách po schůzce. Takže jestli se chcete v dlouhé chvíli doma pobavit, být kreativní a něco vytvořit, můžete se inspirovat.



Na závěr chci shrnout, jak dopadlo bodování zápisů z deníků, které jste mi posílali. Došlo se ke mně celkem 11 zápisů, všechny byly zdařilé. Podle zadání se mělo jednat o podle vás nejhezčí zápis ve vašem deníku. A

já mám 5 naprostých favoritů – ze starších je to jednoznačně Liška (25 bodů), Lasička a Čivava (23 bodů) a z mladších Jitka (20 bodů) a Anička (18 bodů). Další nádherné zápisy byly od Korálky a Sasanky, Vrabčák a Sedmikráska měli skvělý zápis, co se textové stránky týče, ale chyběly tam obrázky. A IQ poslal taky moc pěkný! Kroniku jsem hodnotila pouze Káňatům, konkrétněji zápis Čivavy, která se do toho opravdu opřela a text doplnila krásnými ilustracemi a fotografiemi.

Waste všem zúčastněným!

Sg. Eddie

BOJE O BODY NA DÁLKU

V době koronaviru, kdy se nemůžeme scházet, jsme si pro vás nachystali již několik soutěží a další se chystají. Některé vás mají pobavit, u některých jste se museli zamyslet a u některých jste si mohli zahazardovat. Snad vás všechny aspoň na chvíli odlákaly od starostí se školními úkoly či od stýskání po kmenových akcích. Zároveň vám připomněly, že na vás vaše náčelnictvo myslí, i když s vámi zrovna nemůže být.

Zde je shrnutí těchto soutěží, které, připomínám, byly všechny na body do Javorové nažky.

Skrývačky

Zapojilo se více či méně 17 členů – všech sedm skryváček poslalo včas 10 členů a zde máte výsledky – všem gratulujeme:

1. Padák a Bety
2. Sedmikráska a Koloušek
3. Liška a Lasička
4. Myška
5. Jituška a Čivava
6. Beruška
7. Korálka
8. Větvička a Jitřenka
9. Mrkvička
10. IQ
11. Hobit
12. Drozdík

Jak vidíte, zapojili se členové z každé družiny (Káňata 4 ze 6, Vlci 6 z 9, Medvědi 3 ze 4 a Koníci 4 z 9).

Co je to za miminko (dítě)?

Tento kvíz by nebyl, nebýt pomoci starších – všem moc děkuji, že poskytli své fotografie a tím se vystavili pod drobnohled všech.

Ale zapojili se nejen poskytnutím fotek ... někteří i sami tipovali.

Zúčastnilo se 6 členů a 6 starších = celkem tedy 12 tipujících (stejně jako fotek):
Úplně nejlépe si vedl Kiwi, který odhalil všechny podoby bez chybičky – asi se
minul povoláním, WAŠTE, detektive. A jak to tedy celé dopadlo?

Členstvo:

1. Sedmikráska – 10 odhalených
2. Bety – 8 odhalených
3. Lasička – 6 odhalených
4. Větvíčka, Liška – 5 odhalených
5. Mrkvička – 4 odhalené

Dospělí:

1. Kiwi – 12 odhalených
2. Marky a TAWASUTA s Pídou – 10
3. Mráček – 9
4. Eddie – 7
5. Dredy – 3

Škoda, že se nezapojili i ostatní ... tohle mělo být hlavně pro zasmání. Tak se
s námi pojďte pobavit alespoň nad některými postřehy:

Nejsnáze odhalitelní byli WAKIŠAKA a TAWASUTA – oba nepoznala pouze Dredy
(ale té to nemůžeme mít za zlé, když si uvědomíme, že s námi ještě není ani rok
a WAKIŠAKU vůbec nezná). WAKIŠAKU nejspíš prozradil jeho nezaměnitelný
vysmátý kukuč, ale čím vás nasměroval TAWASUTŮV výraz „Co já tady
dělám?“???

Nejčastěji jste si spletli Mráčka s Markétou, to se samozřejmě může stát.

Ale pozor, máme tu i poznatky opravdu k vážnému zamyšlení 😊:

Markétka byla poznaná pouze 3x (skvělé maskování) – 6x si ji spletli s Mráčkem,
1x s MIČKINIKWOU a 1x s TUWANAKHOU

TUWANAKHA byl v minulém životě nejspíš chameleonem, neboť na sebe vzal ve
vašich očích nejvíce cizích podob.

Z Pídi nám typující udělali téměř chlapečka – spletli si ji s Kiwim, AJAGŮEM,
MIČKINIKWOU, ale i s Eddie

To malý MIČKINIKWA byl ve vašich očích naopak spíše holčičkou i přes autíčko
se kterým se fotil ... to dělají asi ty dlouhé vlasy v dospělosti – ani fousy to
nezachránily – 2x jako Píďa, 2x jako Markéta a 1x jako TUWANAKHA

Mráček byla za chlapečka zaměněna pouze jednou (za AJAGŮA) stejně jako
WATOKNAPA (za TUWANAKHU!), Dredy zaměněná 3x, ale vždy za holčičku.

Na následujících dvou stránkách si můžete fotografie dítek prohlédnout ještě
jednou a tentokrát i s přiřazenými jmény.

Mráček



Píďa



Dredy



Markéta



WATOKNAPA



Eddie



AJAGŮ



Kiwi



MIČKINIKWA



TUWANAKHA



WAKIŠAKA



TAWASUTA



Tipovačka

Zapojilo se celkem 12 členů, většina z vás se pustila do všech tipů, Koloušek tipovala alespoň jednou.

Nejprve vám uvedeme správné počty v jednotlivých kolech a nejbližší tipy:

245 Sírek – nejbližže **Padák** 238 kusů

583 Korálků – nejbližže **Beruška** 555 kusů

186 Letáků – nejbližže **Jituška** 125 kusů

121 Uzlovaček – nejbližže **IQ** 123 kusů

17 Kostek – nejbližže **Korálka** 16 kusů

Jak vidíte, nikdo z vás se netrefil úplně přesně, ale některé odhady byly opravdu velmi blízko správné odpovědi!

Korálky a uzlovačky jste většinou spíše podcenili – byla obojího pěkná hromada.

Zato kostky a sirky jste měli celkem v oku.

WAŠTE všem!!!

Uvedu ještě jednu perličku - původně jsme místo uzlovaček chtěly s Dredy dát do placu počet připínáček na nástěnce (viz foto), ale počítaly jsme 4x a pokaždé jsme došly k jinému číslu, tak jsme to raději vzdaly. 😊



Neochudíme vás samozřejmě ani o celkové výsledky, abyste se mohli podívat, jak jste vlastně dopadli vy a jak vaši kamarádi, kde se vám zadařilo, a kde jste byli naopak správnému počtu spíše vzdáleni:

	Sirky	Korálky	Letáky	Uzlovačky	Kostky
Bojovník kmene	245	583	186	121	17
Sg Sedmíkráska	232	124	111	68	11
Ga Vrabčák	160	140	50	100	12
Ga Čivava	225	290	110	40	15
Va Koloušek	135				
Bety	215	320	100	85	14
Va IQ	328	290	64	123	10
Va Korálka	222	250	73	200	16
Padák	238	282	87	128	12
Morče	320	187	118	54	21
Ra Lasička	148	230	457	68	14
Beruška	264	555	94	100	15
Jitka	236	230	125	58	15

POZOR ... Body z tipovačky se z technických důvodů promítnou až do příštího měsíčního bodování.

Sa. WATOKNAPA

ŠIFROVÁNÍ O BODY

Dnešní zašifrované zprávy ukrývají různá motta, denní cíle, motivační texty. Vaším úkolem je samozřejmě šifry vylušit, ale máme pro vás i **bonusovou otázku: Odkud jsem tyto texty čerpala?** Kdo pravidelně kontroluje e-mailovou schránku, bude určitě vědět. A teď už směle do toho! Odpovědi posílejte na e-mail edita.riff@seznam.cz do 26. 5. 2020.

1)



2)

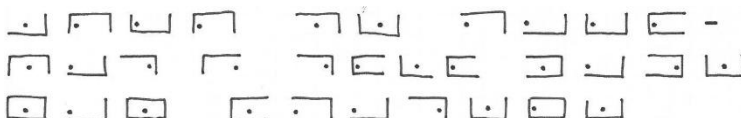
2/1 1/6 4/1 1/6 // 3/5 1/2 // 1/6 3/1 1/3 4/5 // 4/4 2/5 1/3
2/3 1/4 3/4 2/6 4/5 // 2/6 1/3 / 4/5 1/2 2/7 3/5 4/5 2/5 1/3 //
5/1 2/5 1/6 4/2 1/7 3/1 4/2

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P
1				2				3				4			
Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z						
5				6				7							

3)

B	A	I		M	P	N	E	M	A		
+2	+0	+4		+3	+2	+7	+4	+2	+3		
O	U	C		D	A	G	M	A	U	F	G
+4	+1	+2		+2	+0	+8	+7	+0	+5	+4	+3

4)



5)

děUálm is asč an doopčinek.

Sg. Eddie a Sekáč

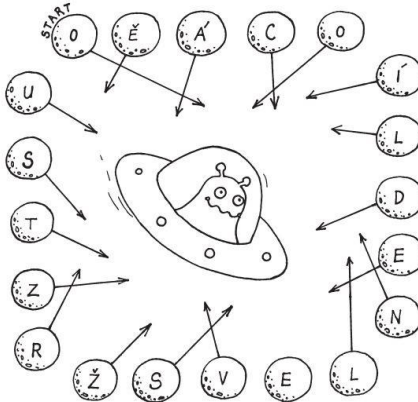
LUŠTÍME PRO ZÁBAVU

Manželka budí svého muže doktora:
„Máš v ordinaci zloděje!“ Doktor odpoví: „...?“



ADAM, BRACH, DEBET, DĚTI, DRŽÁTKO, HATĚ, HAVRANI,
HORDA, CHYBY, KOKS, KUPÉ, LETIŠTĚ, NADÍLKA, OKARINY,
OPILCI, PRASÁTKO, PTÁCI, RUINY, SKETY, STŘÍK, ŠÍŘITEL,
TISKAR, TRAP, YSAT

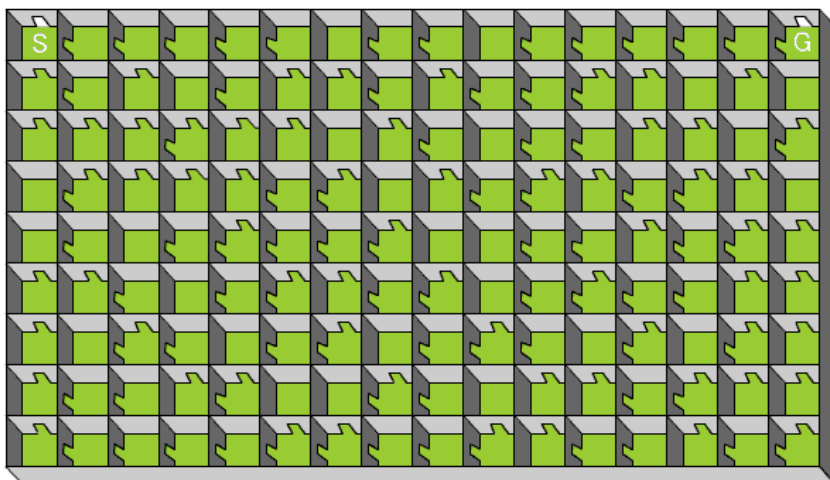
17. Proleť spolu s Qarkem měsíce podle šipek a slož tajenku.
(V luštění ti může pomoci pravítko.)



K Zemi patří její věrný společník Měsíc. Ten sám nesvítí, ale pouze

Když Měsíc vůbec nevidíme, říkáme tomu novoluní. Ale když jej vidíme celý, říkáme, že je v úplňku.

Projdete bludištěm od písmene S k písmenu G? Pozor, ne každá komůrka má ty správné dveře a ne všechny dveře vás dovedou do cíle! 😊



S PÍSNÍ NA RTU



V této rubrice se většinou setkáváte s písněmi, které znáte z našich večerních táborových sezení či ze sněmů. Dnes bych vám chtěl ale přinést jednu, která je přece jen z jiného soudku. Jejím autorem je šumperský rodák Pepa Nos, svéráz české folkové scény, kytarový virtuos s osobitými texty a jejich ještě osobitějším přednesem. Před časem jsem navštívil jeho koncert v zábřežském klubu Ve Zdi a mohu z vlastní zkušenosti potvrdit, že jeho vystoupení jsou naprosto neopakovatelným zážitkem 😊 Jeho písně a jejich nenapodobitelné provedení nás často přinutí k nenadálým výbuchům smíchu, jiné však náhle a zničehonic „tnou do živého“ a přimějí posluchače k zamyšlení. Jednou z nich je pro mne i ta následující, která je českou verzí originálu „The times they are a-changin“ od Boba Dylana.

Její text se hodí nejen do dnešních dnů, kdy nám aktuálně probíhající pandemie ukázala, že zdánlivě stabilní svět se může jako mávnutím proutku ze dne na den zcela změnit a přinutit nás zamyslet se, zda to, co pro nás dosud bylo důležité a nezvratné, není ve srovnání s opravdu důležitými hodnotami jen podružnou prkotinou. Stejně tak ji ale může každý z nás vztáhnout na sebe a své jednání a uvědomit si, že ve chvílích, kdy jsme přesvědčeni o své pravdě, a odlišné názory svých kamarádů, kolegů, známých či protivníků považujeme ve své zaslepené víře ve vlastní schopnosti za naprosto scestné, může být skutečnost zcela jiná. Možná jsme si jen v každodenním shonu a vlastním nasazení nenašli chvílku k zamyšlení se nad svými činy a slovy a nevšimli jsme si, že svým neústupným postojem a neochotou naslouchat druhým prokazujeme sami sobě či společnému dílu onu pověstnou medvědí službu. Až budete vynášet nad někým druhým či nad jeho konáním ukvapené soudy, vzpomeňte si na smysl následujících slov a zamyslete se, zda vašim vztahům s ostatními lidmi či vašemu snažení neprospějete spíše vstřícnějšími slovy a smířlivějším jednáním. Věřte, vím, o čem mluvím, se svou povahou mám i já často sklony k unáhlenému chování. Uvědomění si svých chyb je však první krok na cestě k nápravě....

Časy se mění (Pepa Nos/Bob Dylan)

1. Pojdte sem lidi a přistupte blíž
a všimněte si, že vody kolem vás stoupily výš

a připustíte, že vás to až na kost promočí
a že si vás čas kolem prstu otočí.
Měli byste už začít plavat, jinak půjdete ke dnu,
neboť časy se mění, co bylo dnes, zejtra není.

2. Pojd'te sem spisovatelé píšící proroctví
a neukvapte se v soudech, loď ještě nekotví,
příležitost máš jen jednu, tak abys ji nepropás,
Havlíček i Kafka byli jedni z vás.

A jestli jsi dnes prohrál, budeš vítěz pozítří,
neboť časy se mění, co bylo dnes, zejtra není.

3. Pojd'te otcové a mámy, už je čas jít
a nekritizujte, co nechcete pochopit,
nad svými syny a dcerami už nemáte moc,
na vaši starou cestu už dávno padla noc.
A když nemůžete pomoci aspoň z té nové běže pryč,
neboť časy se mění, co bylo dnes, zejtra není.

4. Pojd'te sem lidi, na chvíli ztište smích,
neucpěte místnost, nestůjte ve dveřích,
neboť ten, kdo si ublíží, už nebude rovně stát,
venku zuří bitva a vy jste se začli bát.
Brzy vám rozdrnčí okna a zatřese zdí,
neboť časy se mění, co bylo dnes, zejtra není.

5. Jak dál jít se ví, i když cesta je zlá,
však kdo jde dnes pomalu, pak rychlou chůzi má.
A stejně tak přítomnost, minulostí bude též,
pořadí se střídá jak pravda a lež.
A kdo jde teď první, bude pak poslední,
neboť časy se mění, co bylo dnes, zejtra není.

6. Pojd'te sem lidi a přistupte blíž
a všimněte si, že vody kolem vás stouply výš
a připustíte, že vás to až na kost promočí
a že si vás čas kolem prstu otočí.
Měli byste už začít plavat, jinak půjdete ke dnu,
neboť časy se mění, co bylo dnes, zejtra není.

HRSTKA VTIPŮ

*....něco humoru pro odlehčení
situace....*

Baví se dva zaměstnanci o opatřeních svého zaměstnavatele proti koronaviru: „Někdy mám pocit, že je to už přehnaný....včera jsem si v kanceláři u počítače kýchnul a najednou se mi automaticky spustil antivirový program!“



Dva kamarádi probírají na počátku karantény dění v nákupním centru: „Včera jsem v obchodě viděl chlápka, jak tlačí celý nákupní vozík naplněný těstovinami a rýží, tak jsem si říkal, že ho pěkně vykoupu a pěkně nahlas a na celý obchod jsem ho dořval, že je teda pěkný sobec, když v době koronaviru myslí jen na sebe a nenechá něco taky pro ostatní!“ „Tos udělal dobře, a vmohl se na nějakou odpověď?“ „Jo, otráveně se na mě podíval a utrousil, že je zaměstnanec obchodu a jede doplnit zboží....“

Volají si dva kamarádi: „Tak co, Pepo, jak tu karanténu doma snášíte?“ „No, už je to docela dlouhý, tak jsem dal na zeď mapu světa, manželce do ruky šipku a slíbili jsme si, že až to skončí, tak pojedeme na dovolenou tam, kam se trefí.“ „To je super nápad! A jak to dopadlo?“ „No, strávíme čtrnáct dní za ledničkou....“

Setkají se ráno v kanceláři dvě kolegyně a jedna říká druhé: „Ty teda vypadáš, to ta domácí výuka?“ „Ale ne, ale včera v televizi říkali, že máme radši ušít roušky i pro naše zvířecí domácí mazlíčky.“ „No a?“ „Ále, pro Rexe a micku to ještě šlo, ale pak jsem do tří do rána šila pro naše neonky a skaláry....“

Manželka se diví svému muži: „Prosím tě, jaktěživ nevynesls odpadky a poslední dobou s nimi běháš každý večer!“ „A divíš se? Tys mě za to nikdy nepochválila ani slůvkem, ale teď mi za to na balkonech každý večer tleská celé sídliště!“

Po znovuotevření škol chválí ředitel učitele: „Úžasné, pane kolego, jak jste ty děti přinutil mýt si tak svědomitě ruce?“ „To bylo snadné, pane řediteli. Vysvětlil jsem jim, že na infekčním oddělení naší nemocnice nefunguje wifi....“

JAVOROVÁ NAŽKA ZÁŘÍ 2019 - DUBEN 2020

Bodování starších

1. místo	Sg. Sedmikráska	2466 bodů	Káňata
2. místo	Ra. Lasička	1998 bodů	Vlci
3. místo	Va. Korálka	1944 bodů	Vlci
4. místo	Ga. Čivava	1932 bodů	Káňata
5. místo	Ga. Vrabčák	1927 bodů	Káňata
6. místo	Va. Liška	1911 bodů	Vlci
7. místo	Va. IQ	1775 bodů	Vlci
8. místo	Va. Sasanka	1559 bodů	Káňata
9. místo	boj. Bety	1490 bodů	Káňata
10. místo	Va. Koloušek	1439 bodů	Káňata
11. místo	boj. Myška	1366 bodů	Vlci
12. místo	hledač Padák	1017 bodů	Vlci
13. místo	boj. Čmelák	1008 bodů	Vlci
14. místo	boj. Rakeťák	715 bodů	Vlci
15. místo	hledač Morče	693 bodů	Vlci
16. místo	Hobit	490 bodů	Vlci

Bodování mladších

1. místo	hledač Větvíčka	1368 bodů	Koníci
2. místo	hledač Mrkvička	1138 bodů	Koníci
3. místo	hledač Beruška	1110 bodů	Koníci
4. místo	hledač Drozdík	957 bodů	Medvědi
5. místo	hledač Sýček	819 bodů	Koníci
6. místo	hledač Kachnička	792 bodů	Medvědi
7. místo	hledač Jitřenka	769 bodů	Medvědi
8. místo	hledač Beran	748 bodů	Koníci
9. místo	hledač Anička	731 bodů	Koníci
10. místo	hledač Střela	641 bodů	Medvědi
11. místo	hledač Dino	619 bodů	Koníci
12. místo	hledač Čertík	390 bodů	Koníci
13. místo	hledač Jitka	274 bodů	Koníci

JAVOROVÝ LIST ZÁŘÍ 2019 - DUBEN 2020

1. místo	Káňata	717,5 bodů	1. místo	Medvědi	317 bodů
2. místo	Vlci	601 bodů	2. místo	Koníci	315 bodů

KVÍZ PRO PILNÉ ČTENÁŘE



Sami víte, že v této neobvyklé době až tak moc možností získat nějaké body není. Nezapojí-li se někdo z vás do žádné emailové soutěže či se nepustí do šifrování nebo kvízu v Kůře, zůstane jeho bodové konto beze změny. Není to škoda? Pojdte na kvíz, za pár minut si můžete pomoci hned ke 30 bodíkům! Stačí jen odeslat správné odpovědi na email **edita.riff@seznam.cz** do termínu 26.5. Dnešní kvíz je celý o jménech a všechny odpovědi samozřejmě naleznete v BK!

- 1) Jak se jmenuje již druhá TUWANAKHOVA kniha o historii woodcraftu v ČR?
- 2) Kdo je autorem knihy Tajemná Řásnovka?
- 3) Jaké jméno si vysloužil chlapec, který zachránil v pokračování příběhu Šest šípů své soukmenovce a sám za svoji odvahu zaplatil životem?
- 4) Kdo získal jako první zlatou placku za sesbírání 1000 plechovek?
- 5) Kdo se ukázal býti nejschopnějším odhalovačem dětských podob šavanských starých pák a sympatizantů kmene?



OBSAH 287. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sa. TAWASUTA)	str. 2
Drobky z činnosti kmene (Sa. TAWASUTA, Sa. WATOKNAPA)	str. 3-4
Stoupání na horu (Sa. WATOKNAPA)	str. 5-7
Šest šípů (Sa. TUWANAKHA)	str. 8-15
Facebook plný informací (Sa. MIČKINIKWA)	str. 16
Ohnivecká stopa (Sa. MIČKINIKWA)	str. 17
Plechovkobraní (Sa. MIČKINIKWA)	str. 18
Plechovkománie (Sa. MIČKINIKWA)	str. 19
Modrá želva v akci (Sa. MIČKINIKWA)	str. 20
Bodování deníků (Sg. Eddie)	str. 21-22
Boje o body na dálku (Sa. WATOKNAPA)	str. 23-28
Šifrování o body (Sg. Eddie)	str. 29
Luštíme pro zábavu (Sa. TAWASUTA)	str. 30
S písní na rtu (Sa. TAWASUTA)	str. 31-32
Hrстка vtipů (Sa. TAWASUTA)	str. 33
Javorová nažka září 2019 - duben 2020 (Sa. WATOKNAPA)	str. 34
Kvíz pro pilné čtenáře (Sa. TAWASUTA)	str. 35

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Náčelník kmene: watoknapa@centrum.cz, tel. 773 299 014 (WATOKNAPA)

Web kmene: www.shawnee.cz

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky rodů Medvědů a Vlků probíhají každé pondělí a středu v čase 16:00-18:00 na klubovně - Sušilova 65, Zábřeh. Přijďte po ukončení současných koronavirových opatření mezi nás! Rádi vás poznáme!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 29.4.2020.